

وقتی **حلمـا** فهمید خانم همسایه‌ی واحد روبه‌رویی‌شان، سردبیر نشریه‌ای برای نوجوانان است، کمی درباره‌ی این شغل در اینترنت جستجو کرد. ناگهان به ذهنش رسید که انگار خدا او را برای سردبیر شدن ساخته است! البته وقتی **حلمـا** این موضوع را با برادر کوچکترش **صدرا** در میان گذاشت، او گفت که از نظر پدر و مادرشان این خبر چندان خوبی نیست. مادر **حلمـا** زمانی که **حلمـا** ششم‌ماهه بود، دید او با وسایل پزشکی اسباب‌بازی خیلی خوب بازی می‌کند. به این نتیجه رسید که دخترش در آینده دکتر می‌شود. پدر **حلمـا** هم در هشت‌ماهگی دخترش، به این نتیجه رسیده بود که آینده‌ی دخترش با شغل مهندسی گره خورده است؛ آن هم به خاطر اینکه توانسته بود چهار عدد مکعب بازی را بدون آنکه بربزند، روی هم بچیندا.

یک روز **حلمـا** با اجازه‌ی پدر و مادرش، با خانم همسایه به محل کار او رفت. با توضیحات خانم همسایه، متوجه شد که سردبیر نشریه، بر عملکرد تیم نویسنده‌گان، تصویرگران، شاعران، گزارشگران و ویراستاران مجله نظارت می‌کند. در واقع، سردبیر باید علاوه‌های مخاطبان را در نظر بگیرد. او باید سعی کند با رعایت خط قرمز‌های قانونی و اجتماعی موجود، بین خواسته‌های مخاطبان و مطالب تولیدشده، تعادل ایجاد کند. پس از شنیدن حرف‌های خانم سردبیر، **حلمـا** هرچقدر روی زمین یا دیوارهای دفتر مجله را گشت، خط قرمزی ندید. وقتی **حلمـا** از خانم سردبیر درباره خط قرمزها پرسید، او با خنده جواب داد: «خط قرمز یک اصطلاح است؛ یعنی مطلب باید از نظر کیفیت و موضوع، در قالب‌های مورد قبول جامعه از جمله قانون، فرهنگ و گرف قرار بگیرد و جذاب و آموزende هم باشد.» کمی بعد، **حلمـا** خودش را پشت میز خانم سردبیر تجسم کرد، درحالی که نویسنده‌گان، بودند تا هدیه‌های مخصوصشان (آثارشان) را برای چاپ در مجله، به او تقدیم کنند. البته درست همینجا بود که خانم سردبیر، **حلمـا** را از خواب بیدار کرد و گفت غروب شده وقت رفتن به خانه است. در آن لحظه، **حلمـا** فهمید همه‌ی این خیالات در واقع رویاهای او بوده‌اند!

حلمـا به خانه برگشت و برای **صدرا** و پدر و مادرش توضیح داد که سردبیری، شغل بسیار خوبی است ولی برای تصمیم‌گیری در مورد اینکه شغل آینده‌اش باشد یا نه، کمی زود است؛ چون در حال حاضر **حلمـا** حتی هنداونه‌ی رسیده را از کال تشخیص نمی‌داد، چه برسد به تشخیص مطالب خوب و مفید از مطالب نامناسب، آن هم برای نوجوانان!

وقتی **حلمـا** فهمید سخنرانی‌اش که تمام شود، پدر و مادرش می‌خواهند درباره شغل‌های مورد نظر خودشان صحبت کنند، بحث شغل مناسب برای برادرش **صدرا** را مطرح کرد. وقتی آن‌ها **صدرا** را در محاصره‌ی شغل‌های مورد نظر خودشان قرار دادند، خودش با خیال راحت و بدون توجه به نگاه‌های مظلومانه‌ی برادرش، به اتفاقش رفت تا به شغل دیگری که باید درباره‌ی آن تحقیق می‌کرد، فکر کند!

نکته: شما عزیزان می‌توانید برخی از کنجدکاوی‌های شغلی **حلمـا** و **صدرا** را در سرکلیشه‌های^{*} مجله دنبال کنید.

*سرکلیشه: تصویرهای کوچکی که بالای هر بخش مجله قرار داده می‌شوند.

حـلـمـا و صـدـرا؛ جـسـع و جـوـگـدان مسـاغـلـ!

- علی زراندوز
- تصویرگر: غزاله صرافیان